

Quæstionum, Et Resolutionum Legalium Libri Duo

Quorum Prior in duas Partes divisus, continet Resolutiones Beneficiales,
Canonicas Et Regulares: Secundus Controversias Civiles determinat

Quæstionum, Et Resolutionum Legalium Libri Duo - Quorum Prior in duas
Partes divisus, continet Resolutiones Beneficiales, Canonicas Et Regulares:
Secundus Controversias Civiles determinat

Tonduti, Pierre François de

Lugduni, M.DC.LXXXIX.

Index Capitem Tertiæ Partis Qvæstionvm Beneficialivm, Canonicarum, &
Regularium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98388](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98388)

INDEX CAPITUM TERTIÆ PARTIS

QVÆSTIONVM BENEFICIALIVM, Canonicarum, & Regularium.

CAP. CXXI.

ONIALES transla-
tæ utrũ fiant filia
secundi Monaste-
rii, ad quod trans-

lata fuerunt? Utrũ sic translata teneantur nouam in secundo Monasterio emittere professionem. Quando Monasteria dicantur esse sub eadem, vel diuersa Regula? Moniales translata ad instructionem utrũ possint cogi ut redeant ad primum Monasterium. Quæ sit differentia inter Regulas Ordinis, & constitutiones particulares: Et quod in istis non sit opus confirmatione Sedis Apostolicæ, sed tantum in erectione Monasterii, sub nouæ Religionis Regula. pag. 1

CAP. CXXII. De Monasterio Monialium ad egestatem redacti: Et qua ratione illi succurrendum? Et utrũ Monialibus alimenta assignari debeant pro rata reddituum; an verò pro rata dotis oblata. Utrũ hoc casu Monasterium inops sit transferendum ad aliud, in quo maiores adsunt facultates? Et an liceat hoc casu Monialibus ex opere manuali habere peculium, & recedere à communi vita? Et alia de translatione Monialium. pag. 3

CAP. CXXIII. In resignatione pura statim resignans jus amittit. Ostenditur secus esse in conditionali. Regressum obtinens ad beneficium resignatum non annullat gesta per resignarium in præiudicium Terti. Qui resignauit purè, amittit jus conferendi sibi competens occasione beneficii resignati. Pensio pro persona incerta utrũ validè reservari possit. pagina 6

CAP. CXXIV. De iure visitandi alia monasteria pratenso per Abbatissam. Et de obedientia illi præstanda per eam quæ inferiori Monasterio præest. Et utrũ ea de causa licitum sit exire è Monasterio.

D. P. F. Sautegerii Tom. II. Pars I,

Quid si agatur de iuramento fidelitatis, aut subiectionis, præstando Regi, aut alteri Domino temporali. p. 7

CAP. CXXV. De electione Provincialis in ordine Minorum: & de electo administrante ante confirmationem: necnon de eo qui propter infirmitatem non potest exercere functiones sui officii. De Disquisitoribus interuenientibus in electione, & eorum votis collegialiter dandis. De electione facta per subornationem: & de interuentione Patrum provincie ordinis Minorum in electionibus per constitutiones Pontificias abrogata, vel reformata: & utrũ pendente quæstione nullitatis electionis, interim Provincialis sit manutenendus in officii exercitio, & in obedientia sibi præstanda per Religiosos. p. 10

CAP. CXXVI. De Canonico per Episcopum excommunicato, utrũ amittat sua beneficia, vel fructus, aut distributiones quotidianas, seu anniuersaria, & alia emolumenta incerta, quæ dantur pro seruitio personali, si excommunicatio fuerit iusta, vel iniusta: Et utrũ excommunicatus amittat jus optandi. Quid dicendum sit de eo qui est suspensus, vel interdictus. Ab excommunicatione quando appellari possit, etiam suspensiuè. Iudicem ad quem teneri confestim appellaticum grauamine concedere absolutionem ab excommunicatione. p. 13

CAP. CXXVII. Episcopo recusante aliquem ad sacros Ordines admittere, quomodo procedendum sit? Possessor beneficii manualis qua ratione remouendus sit, tam de iure Gallico, quàm ex iuris communis dispositione. Epistolam decantare utrũ Subdiaconus cogi possit per Episcopum. Consuetudo potest introduci super inobseruantia statuti Ecclesiæ. Et utrũ Episcopus illam reuoca-

i re

Index Capitum III. Partis

- re possit, aut Synodus. Consuetudo quid possit circa collationem beneficiorum. Et causæ Episcoporum coram quibus Iudicibus tractandæ sint, siue ciuilitè, siue criminalitè agatur. p. 14
- CAP. CXXVIII. Ad quem spectet collatio beneficiorum in Ecclesiis exemptis vacantium; sicut & illorum vnio, aut vnionis reuocatio. In beneficiis habentibus iurisdictionem annexam, quæ ætas requiratur. Quando Episcopus semel nullitè, aut inutilitè beneficium contulit, vtrum possit variare, & ad secundam collationem procedere. p. 16
- CAP. CXXIX. De translatione Sedis Episcopalis, vel Abbatialis ab vna Ecclesia ad aliam, cuius autoritate fieri debeat; & cuius ad id consensus requiratur, & quibus ex causis fieri debeat; & vtrum in illa requiratur citatio Consulum loci. Quæ sint iustæ causæ huiusmodi translationis? Et quod solus Episcopus illam facere non possit, præsertim quando agitur de Ecclesia exempta. pag. 17
- CAP. CXXX. De possessione beneficii viuo resignante capienda, & quod attendatur Data appulsus Curforis ad Urbem in beneficiis Galliarum. De differentia patroni Ecclesiastici, & laici, circa præsentationem indigni ad beneficium, & priuatione juris ex tali præsentatione. Quid operetur Clausula, *Et alias quouis modo*, in re scriptis apposita. Et de clausula, *Ex alterius cuiuscunque persona*. p. 18
- CAP. CXXXI. De Constitutione cuiusdam Ordinis religiosi, quod vno, aut duobus Definitoribus absentibus, Procurator Generalis, & eo absente alii Definidores subrogentur. Quid si Procurator Generalis non fuerit absens, sed mortuus fuerit. Vtrum casus mortis & absentiae æquiparentur? Generales Ordinum an possint leges in Ordine condere, aut constitutiones dubias declarare. De electione facta ab eo qui est in quasi possessione eligendi. Quod occultè celsuris irritus sit eligibilis. p. 21
- CAP. CXXXII. De priuilegiis Equitum Hierosolymitanorum, ratione exemptionis à solutione collectarum, & aliarum impositionum, necnon etiam Decimarum, tam quoad ipsos, quàm quoad illorum colonos; & vtrum illis renuntiare censeantur per solutiones factas per aliquot annos? Et vtrum ille qui habuit iura Principatus in aliquo loco, post factam cessionem illorum iurium, retineat pristinam exemptionem in memoriam antiquæ Dignitatis. p. 22
- CAP. CXXXIII. Parochus, aut populus, vtrum teneantur ad conseruationem & reparationem campanarum, siue earum necessariae sint, siue superfluae? Et explicatur dicta superius *part. 1. c. 38.* circa contributionem forensium ad expensas campanarum: & quid in hoc possit consuetudo. Denique vtrum ad euitandum strepitum campanarum possit impediri constructio campanilis Ecclesiæ in loco vicino. p. 24
- CAP. CXXXIV. Promissio dotis spiritualis facta per Patrem intuitu alicuius certæ determinati Monasterii, vtrum possit determinari executioni contra patrem, si filius emitat professionem in alio diuerso Monasterio? Et vtrum professio Monialis sit nulla, si durante anno nouitiatus remanserit extra claustra per aliquod tempus cum licentia Superiorum. Vtrum defectus explorationis reddat professionem nullam in fœmina, sicut in masculo? Et quod professio Monialis non possit probari nisi per descriptionem illius in numero Monialium: quod tamen non ita est, si agatur de professione masculorum: Et inseritur decisio Rotæ Romanæ circa hanc materiam. p. 26
- CAP. CXXXV. Confidentia vtrum probetur ex sola vicinitate duorum mandatorum ad resignandum: & quid juris in permutatione. De conuentione super fructibus beneficii vacantis per Regem alicui condonatis. Constringentes licentiam mulatam super aliquo beneficio amittunt; sed non alia beneficia quibus lis simulata non interuenit. Qui commisit confidentiam in vno beneficio redditur inhabilis quoad alia; Sed tamen quoad alia iuuatur Regula de Triennali & illa retinere potest in conscientia antequam fuerit priuatus per sententiam ex veriori opinione. p. 27
- CAP. CXXXVI. De constitutione cuiusdam Ordinis religiosi, quod qui officium exercuit, non possit ad illud, aut ad eligi nisi elapso anno; vtrum habeat cum in eo, qui per renunciationem, aut aliquod accidens superueniens fuerit impeditus in exercitio, & administrando primi officii? Et quid sit statuendum in Confessariis Monialium Sanctæ Claustræ Ordinis Minorum, nempe vtrum is qui tanquam Confessarius habuit vocem in vltimo Capitulo provinciali, possit eligi in Guardianum, etiam si tempus vacationis in constitutione contentum non elapsum fuerit. p. 28

Quæst. Benef. Canonic. & Regular.

CAP. CXXXVII. Vtrum solemnitates requisitæ in alienatione bonorum Ecclesiasticorum, requirantur in bonis quæ nondum Ecclesiæ sunt incorporata, siue agatur de bonis in quibus Ecclesiæ solum habet dominium directum, siue de illis in quibus habet vtrumque dominium, videlicet tam directum, quam utile; siue de illis in quibus solum habet utile dominium, sub directo dominio alterius, qui non vult Ecclesiam inuestire, adeo vt Ecclesiæ cogatur alteri vendere. Et vtrum hoc casu ex tali venditione coacta debeatur laudemium, aut sit locus juri prælationis in fauorem Domini directi. pagina 34

CAP. CXXXVIII. De concursu resignatarii in impetratione beneficii, cum eo qui præsentatus fuit à patrono Ecclesiastico, & cum tertio impetrante per obitum: Et de possessione capta in Gallia post mortem resignantis: Et quod ex consuetudine Galliæ attendi debeat tempus, quo tabellarius appulit Romam. De præsentatione incapacis facta per Patronum: Et de certo modo vacationis exprimendo in impetratione, & quid operetur clausula, *Et alijs quoniam modo vacet.* pag. 36

CAP. CXXXIX. Vtrum præbenda Theologalis possit permutari? Et si super ea pensio fuerit imposita contra formam juris, vtrum ad ejus solutionem resignatarius cogi possit in Gallia. De mutua resignatione, seu permutatione, quando compermutante mortuo alter superstes possit gaudere sua bona fortuna, & vtrumque beneficium obtinere: Et quid super hoc fuerit decretum per edictum Ludovici XIII. Magister in Theologia quis dicatur, & qualitas Magisterii seu Doctoratus vtrum sufficiat quod interueniat tempore examinis, & collationis factæ per Episcopum vigore mandati Apostolici; an verò debeat interuenire tempore provisionis factæ in forma, *Dignum.* p. 38

CAP. CXL. Copiosius explicantur ea quæ *part. 1. quæst. benef. cap. 73.* tradita fuerunt circa jus sepeliendi. Et tractatur materia sepulchri familiaris, & hereditarii; & ex quibus illorum qualitas dignoscatur? Et an jus sepulture transeat ad solos adgnatos & descendentes, an verò etiam ad cognatos, vel ad hæredes extraneos? Et ex quibus conjecturis transeat ad fideicommissarios? Quid si testamentum alioqui nullum, sustineatur per clausulam codicillarem, vtrum hoc jus remaneat apud eum qui fuit institutus in

D. P. F. Sanlegerii Tom. II. Pars I.

tali testamento? Vxor conuolans ad secunda vota an possit in sepulchro primi mariti habere jus sepulture. p. 40

CAP. CXLI. De diuersis cuiusdam Prioratus impetrationibus, quarum vna facta fuit vii de beneficio curato, alia verò tanquam de simplici. Quomodo inter se differant beneficium Parochiale & Curatum? Et ex quibus istæ qualitates probentur & dignoscantur, veluti per decimarum perceptionem; longo tempore factam, per enunciatiuas antiquas, vel per deputationem Vicarii? Et quod natura beneficii non alteretur per Ecclesiæ secularisationem, nisi in iis, in quibus per Bullam secularisationis fuit prouisum. pag. 41

CAP. CXLII. In fideicommissis vtrum Monachus, aut Monialis extra Galliam, in locis in quibus Religiosi sunt capaces successionis, seu Monasterium ex illorum persona, admittendum sit Monasterium, saltem durante illorum vita; & quomodo probanda sit quoad hoc consuetudo regionis. Renunciationes factæ causa ingressus in Religionem, vtrum sint reales, an personales, & extendendæ ad bona fraterna, vel etiam ad auita fideicommissa, quorum in renunciatione mentio facta non fuerat. p. 43

CAP. CXLIII. Monasterio ex persona Monachi legitimam, cui renunciatum non est, deberi; eique competere jus querendi testamentum in locis ubi Monasteria sunt capacia successionis. Quod etiam in Equitibus Hierosolymitanis obtinet, qui sunt verè Religiosi. Monialis quæ renunciavit, *salua legali escheuta*, non succedit, stantibus masculis, immò & stantibus filiabus ipsius Monialis fororibus: sed nullis existentibus liberis, Monasterium succedit vigore illius clausulæ, ad exclusionem hæredum extraneorum, vel collateralium, nullo per parentes condito testamento. p. 46

CAP. CXLIV. Vtrum vnio beneficii fieri possit in fauorem Monasterii, seu conventus nondum fundati, autoritate Ordinarii, aut saltem Summi Pontificis. Quid juris de vnione facta Seminario nondum erecto? Et vtrum legatum fieri possit Monasterio erigendo, & quid tunc fieri debeat de fructibus legati. De consensu omnium Patronorum in facienda vnione requisito. Quid si agatur de jure patronatus Ecclesiastico. Quomodo cognoscatur ius patronatus gentilitium, in quo nemo præiudicare potest sequentibus gradibus; & alia ad materiam. p. 48

i 2 CAP.

Index Capitum III. Partis

CAP. CXLV. Quod in beneficialibus reus nihil teneatur probare, quando opponit de non jure actoris. Solam accusationem, etiam in criminibus priuationem inducentibus ipso jure, non sufficere ut possessor lite pendente amoveatur à sua possessione beneficii, præterquam in notoriis delictis. Quæ ad hunc effectum dicantur notoria? Quid si reus fuerit condemnatus per Iudicem, qui non habet facultatem declarandi poenam priuationis. De resignatione beneficii facta per eum, qui constitutus erat in carceribus, & de reuocatione mandati ad resignandum. p. 49

CAP. CXLVI. In quibus casibus Moniales possint cogere vicinos ut sibi domum vendant pro ampliacione sui Monasterii. Quomodo, & quibus casibus possit quis cogi ad vendendum domum suam sub prætextu boni publici. Item utrum, & quibus concurrentibus circumstantiis vicini possint cogi ad claudendas fenestras respicientes in Collegium vel Monasterium, siue de Monialibus agatur, siue de Religiosis masculis; & quæ hoc casu adhibendæ sint per Iudicem considerationes. p. 51

CAP. CXLVII. De validitate matrimonii contracti, non obstante lite mota ratione alterius matrimonii prius cum alia contracti, quod primum matrimonium per sententiam fuerat declaratum nullum, à qua sententia non fuerat intra legitima tempora appellatum, non obstante recursum, aut restitutione in integrum proposita post consummatum secundum matrimonium: Et quod liberi ex illo secundo matrimonio procreati sint legitimi ob bonam fidem vnus, immò vtriusque ex coniugibus. Querelam aduersus sententiam in iudicatum transactam non posse tractari, nec in Gallia committi alteri, quam illi qui sententiam tulit. Et de variis causis metus, ob quas matrimonium nullum declarari debet. p. 52

CAP. CXLVIII. De pluribus impetrantibus per obitum beneficium, tempore quo ciuitas Auenionensis erat peste afflicta, quorum aliqui datam acceperunt intra ciuitatem, illamque tempore anteriorem; alius verò, licet tempore posterior, illam accepit in oppido, ad quod Vicelegatus cum suis Officialibus ob pestis metum aufugerat, utrum hæc posterior sit aliis præferenda. p. 54

CAP. CXLIX. An, & quomodo Capitulum possit facere constitutiones contrarias aliis jam factis, & à Sede Apostolica

confirmatis? Commissarius Generalis in tota prouincia utrum possit à Prouinciali deputari contra formam constitutionum Ordinis. Receptio nouitiorum ad professionem ad quos spectet; & utrum Capitulum in ea habeat votum consultiuum & deliberatiuum; & professio facta coram eo qui non habet auctoritatem, utrum possit postea ratificari, & quomodo? Constitutio an reddatur nulla si non fuerit publicata. De diuisione prouinciarum inter Regulares facta contra formam constitutionum: & de recursum, seu appellatione extraiudiciali interponenda à grauamine per nouas constitutiones illato. p. 55

CAP. CL. Exemptio Domini loci per transactionem cum Priore initam concessa à solutione quotæ partis Decimarum, pro prædiis quæ in illo territorio habet & possidet, utrum ad prædia post transactionem acquisita extendatur; & utrum jus istud exemptionis transeat ad hæredes & successores Domini, etiam quoad prædia per ipsos acquirenda; Et ad quem spectet onus probandi prædia fuisse ab antiquo, & tempore transactionis possessa, vel post ipsam quæsitæ, nempe utrum ad Dominum, aut ejus successores, an verò ad Priorem. p. 57

CAP. CLI. De vnione facta per Episcopum in fauorem Domus regularis habentis priuilegium exemptionis ab eius iurisdictione. Quid statuendum sit de vnione beneficii habentis curam animarum, tam ex dispositione Concilii Tridentini, quam ex obseruantia Tribunalium Galliarum. De resignatione condicionali ob causam vnionis valida, etiam in ram Ordinario. Denique quomodo procedendum in Gallia, quando quis impetrare beneficium malè vnitum. p. 58

CAP. CLII. Utrum Vicelegatus Auenionensis possit conferre primas Dignitates post Pontificalem majores in Ecclesiis Cathedralibus; & utrum derogare possit regulis Cancellariæ; maxime quando agitur de Vicelegato à Summo Pontifice immediate deputato. Indultum conferendi beneficia reseruata utrum extendi possit ad duplicem reseruacionem, siue ambæ reales sint, siue personales, siue eiusdem, siue diuersi generis? Et utrum Legatus sit Ordinarius ad effectum, & fauore indulti ampla debeat fieri interpretatio. Major reseruatio an & quando absorbeat & offuscet minorem. p. 59

CAP. CLIII. De facultate beneficiorum disponendi de fructibus beneficiorum

Quæst. Benef. Canonic. & Regular.

Ecclesiastici Status Avenionensis, per summos Pontifices concessa? Et vtrum facultas illa extendatur ad successiones ab intestato? Quæ differentia inter reservationem ab eo factam, qui rem suam donauit, & concessionem facultatis disponendi factam à Principe in fauorem Tertii? vtrum per similem facultatem Clerici ex usufructuariis fiant Domini bonorum intuitu Ecclesiæ acquiritorum? Appellatione *Successorum* contineri etiam successores ab intestato. p.72

CAP. CLIV. De nullitate matrimonii celebrati sine assistentia proprii Parochi, & sic contra formam sacri Concilii Tridentini, in vim licentiæ à Parocho data minùs legitimæ, & cum expressione incerta & dubia personæ contracturæ: Et de licentiæ à Parocho per dolum extorta. Appellatione *persona nobilis & militaris*, non comprehendi Duces exercitus, & personas in altiori Dignitatis gradu constitutas: Et de variis circumstantiis matrimonium meticulosum & clandestinum inferentibus: Et inseritur decisio Rotæ Romanæ in causa grauissima. pagina 65

CAP. CLV. Vtrum Fratres laici cuiusdam Ordinis regularis vocandi sint in omnibus actibus capitularibus, vigore constitutionum Apostolicarum, & statutorum illius Ordinis, maximè quando agitur de alienatione bonorum immobilium Conuentus, vel pecuniarum notabilis quantitatis, seu destinatarum ad emptionem bonorum stabilium. Et vtrum in omnibus aliis actibus interuenire debeant vigore dictarum constitutionum. pagina 72

CAP. CLVI. An, & quando Episcopus, cui permissum est beneficia vnire ex iusta causa, & vnita separare seu dismembrare, cum causæ cognitione possit beneficium semel vnitum alicui separatim conferre: & vtrum talis collatio sit valida? Et qui iubente Episcopo seruitium alicuius Ecclesiæ fecit, an petere possit à Parocho salariū sibi ab Episcopo taxatum & adiudicatum? Et quo remedio sibi consulere possit Parochus in Gallia hac in re grauatus. p.74

CAP. CLVII. Copiosius explicantur tradita superius, cap. 32. part. 1. & ostenditur ex quibus iuspatronatus familiare, vel hereditarium discernatur, & quæ verba sint apta vt ex eis inducatur iuspatronatus hereditarium, aut mixtum ex hereditario & familiari. Quibus modis fiat computatio vocum in gentilitio, hereditario, vel

mixto ex vtroque; & vtrum filius representet personam Patris in transversalibus, an verò proximior excludat remotiorem, & quæ proximitas attendi debeat? Quomodo succedatur extincta familia? Vtrum deficiente vna linea transeat ad aliam, vel ad hæredes extraneos? Et quid possit obseruantia ad mutandam naturam iuspatronatus. pagina 76

CAP. CLVIII. Proponitur casus cuiusdam iuspatronatus mixti ex gentilitio & hereditario, & ad praxim reducuntur multa decisa in capite precedenti, tam super iuspatronatus mixto, quàm super reiectione vnius lineæ, in cuius præiudicium alia per plures annos, & sæpius adueniente casu vacationis præsentauit jure & nomine proprio; & de femina illius lineæ hoc casu masculis alterius lineæ præferenda. p.86

CAP. CLIX. Quando iuspatronatus relictum fuit Consulibus, vtrum præsentatio debeat fieri collegialiter, an verò fieri possit per singulos separatim? De præsentatione infantis ad beneficium, vtrum per eam Patronus priuetur jure præsentandi. Et quando Patronus præsentans indignum priuetur jure suo pro illa vice; & vtrum per simplicem nominationem? Et quomodo differant nominatio, & præsentatio. Et quando, ac quomodo Episcopus possit vti gratificatione. pag.88

CAP. CLX. De simonia tam in foro conscientie, quàm in foro exteriori iudicanda, dum eodem tempore resignatio ex vna parte, & venditio prædiorum pretio excessiuo interuenit, & de conuentione ante resignationem facta, à qua partes recesserunt re integra, vel quæ fuit adimpleta tantum ex vna parte, vtrum ex ea incurratur pœna censurarum, & amissionis beneficiorum obtentorum, vel obtinendorum? Et vtrum sola simonia conuentionalis, maximè confidentialis, subiaceat dictis pœnis? Et de resignatione nulliter facta in fauorem, coram Legato, completa, vel incompleta. p.90

CAP. CLXI. De possessione beneficii capta non vocato possessore; & quæ hac in re sit praxis in Gallia. De præsentatione facta de Clerico qui non est capax ordinis sacerdotalis suscipiendi intra tempus à fundatore definitum. Quæ sit vis illorum verborum in fundatione appositorum, *Quod Patronus præsentare possit & valeat, casu quo præsentatus sacrum Presbyteratus Ordinem nō suscepit*, vtrum

Index Capitulum III. Partis

ex illis arguatur vacatio beneficii? Vtrum ex facultate data per fundatorem, vt capella per substitutum deferui possit, censeatur recessum à præcedentibus verbis Sacerdotium in prouiso requirere. Et ex quibus verbis colligatur requiri Sacerdotium actuale, vel saltem habituale in prouiso, vel præsentato. Et vtrum collatione facta illi, qui non est habilis iuxta foundationem, beneficium sit vacans ipso iure, an verò requiratur monitio? Quid si sit habilis, sed non promotus intra annum, aut aliud tempus à fundatore definitum? Quomodo annus iste computetur in Gallia? pag. 93

CAP. CLXII. Facta foundatione certi numeri Missarum, si successu temporis victualium & aliarum rerum ad Sacerdotis sustentationem necessarium pretium augeatur, in quibus casibus procedi debeat ad reductionem numeri Missarum: & cuius autoritate id fieri debeat? In quibus verò casibus, retento eodem Missarum numero, possit Ecclesia petere sibi augeri stipendium, seu veriùs elemosynam pro Missis fundatis: Et quando verba piæ foundationis taxatiuè, vel demonstratiuè facta censeantur. pagina 96

CAP. CLXIII. Litem super possessorio manutenendæ, vel adipiscendæ, non reddere beneficium litigiosum, sed tantum possessionem; adeo vt illa alteri cedi non possit. Et vtrum possessio post litem alteri cessa reuocari in primis debeat tanquam attentatoria? Quod si Tertius iste fuerit prouisus ab Ordinario, an dici possit legitimus contradictor aduersus prouisum Apostolicum. Beneficia litigiosa esse improprie reseruat; sed tamen ab Ordinario collatore conferri non possent. Beneficium vtrum desinat esse litigiosum per cessionem juris, & litis, siue cessio, seu renunciatio facta fuerit simpliciter, siue in fauorem alterius. pag. 98

CAP. CLXIV. Ex generali Galliarum consuetudine possessores beneficiorum Ecclesiasticorum possunt disponere de fructibus suorum beneficiorum, & illos ad hæredes transmittere, tam ex testamento, quam ab intestato: ideo redditus decursi, nondum tamen exacti spectant ad illorum hæredes. Et successores in beneficio nihil super illis prætereundum possunt: in Ciuitate autem & Statu Auenionensi, ex consuetudine, & approbatione Summorum Pontificum, Bona Clericorum

secularium, qui Episcopis sunt minores, etiam ad hæredes transeunt. Quomodo autem diuidendi sint fructus illi, qui tempore mortis Clerici nondum exacti fuerunt, ostenditur. pag. 99

CAP. CLXV. Matrimonia præsumpta, quæ olim admittebantur, hodie non possunt subsistere, sed necessario pro validitate matrimonii adhibendam esse Parochi præsentiam. Virum in quasi possessione concubinæ manuteneri non posse. Mulierem, pendente lite super matrimonio, si dubitetur de illius voluntate, in locuto reponendam esse pro exploratione, illâ factâ pristinæ libertati restituendam. Impedimentum Matrimonii vnico testis probari ad illud impediendum ne contrahatur, sed quæ in tali teste concurrere debeant, ut ejus dictum fidem faciat. De legitimatione liberorum per Principis rescriptum: quæ sit illius vis, & quis effectus: & quomodo liberis illegitimatis consulatur, ut patri naturali succedere possint. pag. 100

CAP. CLXVI. Beneficium ex quibus probetur esse Regulare: & si de ejus primæuo statu constet, quid requiratur ut fiat Sæculare? Quando attendatur status vltimus, quo beneficium ex sui origine fuit collatum, vti sæculare? Quæ sit natura Commendæ, & illa finiente quomodo dicatur beneficium vacare? Manutentio vtrum detur collatori in quasi possessione conferendi in præiudicium Tertii, qui clarè probauit primæuum statum contrarium beneficii. Prouisus vigore indulti concessi Cardinali, vtrum dicatur prouisus Apostolicus, ad hoc sententia in ejus fauorem lata mandari executioni aduersus prouisum ab Ordinario? Et quando quæstio super sacralitate remittenda sit ad petitionem. pag. 103

CAP. CLXVII. De transactione inita inter Priorem & populum, & de ejus validitate; & vtrum ratione juris decimarum facta sine autoritate Summi Pontificis, obliget successores ad illius obseruationem. Longa & immemorialis possessio vtrum suffragetur laicis quoad jus decimarum percipiendi, vel immunitatem ab ipsis obtinendi; & quæ ad id necessaria sint, tam de jure communi, quam ex obseruantia tribunalium Galliarum? Quomodo jus decimandi concessum censeatur quando verò sola decimarum temporalitas. De Ecclesiis succursalibus, & deputacione Vicarii in ipsis, siue perpetua siue amouibilis: & quibus concurrantibus

Quæst. Benef. Canonic. & Regular.

tibus talis deputatio fieri debeat. pagina 106

CAP. CLXVIII. Quando beneficium impetrari possit propter non residentiam in beneficiis, quibus cura animarum imminet, stante consuetudine antiquissima non residendi, quamvis ex fundatione requiratur residentia in tali beneficio. Quid juris si beneficium curatum adeo esset tenue, ut ex illius redditibus Sacerdos non possit habere necessaria pro suæ vitæ sustentatione, aut si vel nulli, vel admodum pauci incolæ in loco remanerent. Temporis diturnitatem operari posse, ut Ecclesia Parochialis reducat ad simplex beneficium: Et utrum Episcopus possit dispensare in aliquo casu à residentia.

pag. 108

CAP. CLXIX. De materia Regulæ de infirmis resignantibus, quæ est regula 19. S. D. N. Alexandri Papæ VII. concluditur illi locum esse in collationibus Ordinariorum, quamvis contrarium servetur in Gallia. Item huic Regulæ locum esse in mutuis resignationibus, seu permutationibus; & quæ hoc in capite sit observantia supremorum Tribunalium, præsertim circa probationem fraudis in permutatione ex conjecturis in odium Graduatorum, siue æqualis, siue inæqualis sit permutatio. Et utrum in materia hujus Regulæ collatio ex permutatione censeatur potius voluntaria quam necessaria. Si collatio facta fuerit in terris summo Pontifici immediatè subiectis, de beneficio fito in Gallia, utrum debeat quoad hanc Regulam observari consuetudo, vel præjudicia Tribunalium Galliarum. In Legatione huic Regulæ derogari posse, & debere; non tamen in præjudicium indulti Cardinalis, & in cujuscunque generis beneficiis huic Regulæ locum esse, nisi illi per habentem potestatem fuerit derogatum.

p. 110

CAP. CLXX. De impetrantibus per obitum beneficia viventium, & illorum pœnis; & quando reddantur inhabiles ad illud idem beneficium malè impetratum obtinendum, & à quo desuper dispensari possit? Utrum justè & probabilis ignorantia ab his pœnis excuset? Quomodo differat Regula de impetrantibus beneficia viventium, à Regula de verisimili notitia. Regula huic de verisimili notitia, subijci Legatos, & Ordinarios, quoad collationes per eos faciendas, non autem collationes factas in Regalia. In quibus casibus admittatur in Gallia

derogatio illius Regulæ? Quid de præsentationibus Patronorum ante tempus verisimilis notitiæ factis? Quæ sit pœna occultantium corpus defuncti? Quomodo computari debeat tempus verisimilis notitiæ, ratione distantiae locorum? Episcopus utrum possit conferre beneficium sub illa conditione, si vacat? Eandem regulam etiam locum habere in concessionibus factis per Papam motu proprio.

p. 113

CAP. CLXXI. Electionibus capitularibus intervenire non potest qui non fuit adeptus sacros Ordines, quamvis Canonici illum admittere vellent; idque non obstante consuetudine contraria, vel etiam dispensatione Pontificia ad obtinendum Canonicatum. Dispensatum ante ætatem ad obtinendum Sacerdotium, non censeatur dispensatum ad obtinenda beneficia curam animarum habentia. Electionem nullam esse, quando vota eligentium sunt paria; & si in nova electione adsit æqualitas, recurrendum est ad Superiorem. Quid si Canonicus tempore vacationis non esset in Sacris constitutus, sed tantum tempore electionis? Absentes quomodo vocandi sint in electione.

p. 117

CAP. CLXXII. De tribus diversis præsentationibus, quarum prima facta fuit per venditorem Castri, à quo juspatronatus dependebat; Secunda verò, & Tertia per emptorem; sed ultima facta per emptorem, non cumulativè, sed privativè facta fuerat, & re non integra, nempe post institutionem factam ab Episcopo. Quomodo concipiendus sit contractus, ad hoc ut juspatronatus validè transferatur in emptorem cum universitate bonorum.

p. 118

CAP. CLXXIII. Episcopo Sacra facienti nemo assistentiam facere potest, qui non sit in ordine Sacerdotali constitutus: qui verò in ea ætate non est, ut ad Sacerdotium promoveri queat, si ex dispensatione Apostolica primam Dignitatem obtineat, quamvis assistentiam facere non possit, non tamen cogendus est ad functiones Diaconales, vel Subdiaconales, dum Episcopus celebrat, nec inferioris officium cogendus est superior unquam exercere. Capitulum non posse quidquam statuere ad suam utilitatem, minusque in præjudicium Præpositi, tam circa præcedentiam, quam circa Ecclesiæ emolumenta.

p. 110

CAP. CLXXIV. De irregularitate incurra

i 4 ante

Index Capitulum III. Partis

ante impetrationem beneficii, & vtrum indigeat dispensatione, quando Regularis vult promoueri. Assistens bello iusto vtrum incurrat irregularitatem. & vtrum illi suffragetur possessio decennialis? Quomodo sit verum quod dicitur, illum qui militiae seculari se adscribi fecit, eo ipso priuandum esse suis beneficiis: & vtrum idem jus statuendum sit, quando agitur de pensione alicui reservata? Poenae priuationis vtrum locus sit ob non delationem habitus clericalis? pag. 122

CAP. CLXXV. Quando Testator fecit legatum alicui Monasterio sub onere, vel modo per eum praescripto, nec potest executioni demandari secundum regulas illius Ordinis, legatum non vitatur, sed modus, aut onus adiectum debet adimpleri ad fauorem eiusdem monasterii alio modo aequipollenti, recedendo quanto minus fieri potest a voluntate Testatoris. p. 124

CAP. CLXXVI. Si Princeps Ecclesiae, vel alteri concedat castrum, vel ciuitatem, vtrum simul censeatur concessisse iurisdictionem; & vtrum talis iurdictio sit priuatiua? Quomodo inter se differant iurdictio actiua, & passiua; & quomodo Episcopus retineat iurisdictionem vniuersalem in tota ciuitate, quamvis Capitulum exerceat actus iurisdictionales in solo Capituli proprio, vel conducto; & erga personas capitulares, seu in Capitulo habitatas? Quomodo concessio castro censeatur facta concessio iure vniuersali, vel particulari? Concessio iurisdictionis facta Episcopo, & ejus Ecclesiae, vtrum censeatur facta etiam Capitulo? p. 125

CAP. CLXXVII. Capitulum concedens praedium in emphyteusim tribus personis, & illorum descenditibus, cum pacto reversionis, casu quo non extaret progenies ex ipsis; vtrum extincta linea vnus ex tribus, possit petere portionem lineae extinctae, an vero alii descendentes ex aliis lineis admittendi sint iure accrescendi. p. 128

CAP. CLXXVIII. Resignans beneficium, si duntaxat fecerit mandatum ad resignandum, cuius originale poenitentia ductus lacerauit, si Tabellio copiam dicti mandati resignatario tradiderit, ipseque prouisiones in vim illius mandati obtinuerit, etiamsi beneficii possessionem adeptus sit, non est amouendus a suo beneficio, & potest vti remediis pos-

sessoris aduersus praesens resignatarium, & extractus ille mandati est inuultus, nullamque fidem facit, praesertim in Gallia, ex constitutionibus Regis. pag. 130

CAP. CLXXIX. Sententia, seu arrestum prolatum in Suprema Curia Parlamento contra resignantem, vtrum praesudicet resignatario, praesertim si lata fuerit contra procuratorem dominum litis effectum? Et in quibus casibus sententia noceat successori in officio, vel beneficio, tam de iure communi, quam ex speciali constitutione felicitis recordationis Gregorii XIII. summi Pontificis? Quid dicendum sit, quando condemnatus, per triennium & amplius remansit in possessione beneficii post latam sententiam condemnatoriam. p. 131

CAP. CLXXX. De resignatione beneficii triangulari, qua quis resignat alium suum beneficium, ut resignatarius alius quod obtinet resignet suo consanguineo, vel alteri. Mutuas resignationes esse validas, siue exprimaturs titulus permutationis, siue non exprimaturs. Summum tamen Pontificem triangulares, aut quadrangulares resignationes ex certa scientia admittere posse: Et ex quibus conjecturis colligi possit resignationem esse triangularem. p. 133

CAP. CLXXXI. Abbas Commendatarius quam potestatem habeat in beneficiis regularibus sibi commendatis? Libere illi administrationem competere in beneficiis commendatis, necnon jus praesentandi, quod est in fructu? Vtrum possit instituere, vel destituere Priores, nouitios recipere, aut iurisdictionem Monachos exercere, aut Monachos corrigere? Quid si Abbas commendatarius sit Cardinalis, cuius potestas maior est aliis Commendatariis inferioribus? Vtrum professus alterius Ordinis, abbas regularis possit praeesse Capitulo, praecedere in Clero, beneficia conferre, Sacramenta perpetuum deputare, & similia peragere, & deficientibus Religiosis illius Regulae, alios Regulares, aut in subsidium alios saeculares deputare? Et quod iura competentia non reformatis, transeant ad reformatos in illorum locum a summo Pontifice subrogatos. p. 135

CAP. CLXXXII. De Matrimonio contracto inter Catholicos & haereticos, in locis ubi vtriusque religionis professores permixti viuunt: & quale peccatum committant Catholici contrahentes cum

Quæst. Benef. Canonic. & Regular.

cum hæreticis in locis, ubi exercitium præsentæ religionis non est licitum: Et de validitate Edicti generalis facti per Episcopum, quo prohibentur similia matrimonia? Vtrum matrimonium contractum contra prohibitionem Episcopi sit validum, & quæ poena imponi debeat contrahentibus. De matrimonio contracto in præiudicium litis pendentis super illius validitate. Si contrahentes mutauerint domicilium animo fraudandi dispositionem Concilii, vtrum matrimonium in illo domicilio contractum sit validum. p. 137

CAP. CLXXXIII. Quamvis concordia facta cum reservatione pensionis super beneficiis, sint nullæ, nisi interveniat auctoritas Sedis Apostolicæ; tamen si præcedat Generalis licentia Summi Pontificis, hoc sufficit pro validitate conventionis. Translatio Monasterii totius, an & quomodo fieri possit. Clausula, *Sub beneplacito Sedis Apostolicæ*, quomodo intelligi debeat? Exceptionem non implementi non nocere quoad capita separata: & vtrum talis exceptio impediatur mantentionem. p. 138

CAP. CLXXXIV. Committens stuprum cum virgine tenetur illam ducere, vel dotare; non autem præcisè cogendus est illam ducere. Promissio matrimonii, copulâ subsequutâ, non facit ut matrimonium contractum fuisse dicatur. Raptus an & quando impediatur matrimonium inter Raptores & Raptam. Probatio per testes an & quando admittatur in causâ matrimoniali. Declaratio Puellæ iurantis se fuisse à tali corruptam, non probat: Sufficit tamen ad probandam virginitatem si iuraret se fuisse virginem. Probatio per testes quando admittatur in causis matrimonialibus. pag. 140

CAP. CLXXXV. Error in diœcesi impetrantis non viciat concessionem, si aliunde constet de veritate & identitate personæ; secus tamen est si adsit error in diœcesi, in qua beneficium situm est; illa autem diœcesis exprimenda est, à qua impetrans originem duxit. Incompatibilitas beneficiorum inducit priuationem, si sit præcisâ, secus si sit causatiua; videlicet si consistat in sola iactura lucri fructuum. Si nepos nullo præcedente pacto patrum suum resignantem in domo canonicali receperit, non potest ex eo solo argui de simonia, vel confidentia. Irregularitas incurta propter malam pro-

motionem ad sacros Ordines, vtrum operetur priuationem tam ratione beneficiorum obtentorum, quàm obtinendorum. Rehabilitatus ad beneficium vtrum indigeat adeptione nouæ possessionis. p. 141

CAP. CLXXXVI. De impetratione beneficii aduersus illum, qui prouisus fuerit non habens ætatem, & Ordinem ad illud beneficium requisitum ex statuto Ecclesiæ Collegiatæ. Et vtrum sic prouisus excusetur, propter ignorantiam dicti statuti; vel si prouisus fuerit ex causa permutationis. Etatis dispensationem non sufficere ad obtinendum Canonicatum, quando certus Ordo requiritur ex statuto. Possessio triennalis inducit præsumptionem tituli validi, & præsumptæ dispensationis. Negatiua dispensationis non obtentæ quomodo probari possit. p. 143

CAP. CLXXXVII. Ad quem spectet cura in Ecclesia Parochiali & Collegiata, & nominatio Vicariorum ad curam exercendam. Quomodo fieri debeant prouisiones Vicariorum in Ecclesiis vniuersis Dignitatibus, vel Capitulis; & quod concursus in illis non sit necessarius. Prouisio parochialium, quæ sunt de jure patronatus Ecclesiastico, quomodo fieri debeat secundum Concilium Tridentinum? Quomodo differant inter se, vnam Ecclesiam esse alteri subiectam, & alteri esse vnitam? Similiter quomodo differant jus præsentandi, quod competit ratione subiectionis, & ratione juris patronatus? Subiectio vnius Ecclesiæ alteri ex quibus probetur. Et de impetratione Bullæ Pii V. quæ incipit, *Ad exequendum*; & vtrum illi Bullæ derogari possit, aut saltem requiratur illius specialis derogatio. p. 145

CAP. CLXXXVIII. Cui competat jus conferendi beneficia à collatione Decani dependentia, si ipse suum Decanatum resignauerit, vel mandatum fecerit ad resignandum? Ostenditur hac in re differentia inter resignationem puram, & conditionalem. Expresse vno vacationis modo, qui verus non sit, vtrum prouisio sustineatur per clausulam, *Et alias quouis modo vacet*. Litem motam per Tertium non impedire, quominus inter alios colligantes quilibet utatur jure suo. Beneficium quomodo impetrari possit ex defectu cantus requisiti à Statuto. pag. 147

CAP. CLXXXIX. Explicantur variae quæstiones circa Regulam de jure quæsito non tollendo

Index Capitulum III. Partis

tollendo. Quid sit jus ad rem; quid verò jus in re: & quomodo inter se differant? Iuri ad rem derogari non posse, si de eo specialis mentio non fiat in rescripto. Ius ad rem acquiri per electionem, non autem per postulationem: Acquiri quoque per presentationem patroni, etiam Ecclesiastici, exceptis certis casibus. De Canonicis ad effectum; & utrum illis acquiratur jus ad rem, vel in re? Nominatis ab universitatibus acquiri jus ad rem, & per collationem absenti factam, & nondum acceptatam, & pluribus aliis modis: Et utrum per adeptionem juris ad rem beneficium incompatible vacare censeatur. p. 149

CAP. CXIC. Declaratur Regula Cancellariæ de jure quæsito non tollendo: & ostenditur illius derogationem non esse necessariam, quando agitur de re, quæ ex sui natura præiudicat Tertio; nisi præiudicium aliunde procederet quàm ex narratis ab impetrante: sufficit autem quod intentio derogandi summi Pontificis colligatur ex verbis, quamvis huic Regule non fuerit expresse derogatum. Derogatio autem requiritur quando agitur de jure quæsito ex Statuto, vel privilegio. Non derogat autem Papa juri quæsito ex pacto. Quid in jure quæsito ex Officio alicui concessio? Et ponuntur plures alii casus, in quibus derogatio specialis requiritur, vel non requiritur. Et quid quando in rescripto adest clausula, *Anteferri*. p. 151

CAP. CXCI. Religiosi Societatis IESU, post emissâ vota biennii, licet sint verè religiosi, tamen bonorum suorum dominium retinent, sed illorum administrationem non habent: testari, & aliter disponere de bonis propriis possunt de licentia Superiorum, & servata forma constitutionum Societatis. Dimissus autem post vota biennii, donationes antea factas in Gallia non reuocat. Ex approbatis verò eiusdem Societatis constitutionibus, qui dimissus est, bona Societati donata reuocat. Utrum reuocato testamento fructus per hæredem institutum restituendi sint, titulo videlicet redacto ad non titulum: & explicatur quæ sit differentia inter fructus per legatarium, consentiente testatore, eoque viuentem perceptos; & eos qui per hæredem percepti fuerunt in vim testamenti reuocati. p. 154

CAP. CXCII. Iuspatronatus concessum ex privilegio, potius esse jus præsentan-

di, quàm iuspatronatus; & ideo illi facilius derogari posse. Verum & proprium iuspatronatus illud esse, quod alicui competit de jure communi, nimirum ex fundatione, vel dotatione: quod si tale non sit, illi derogari posse, nisi contingeret ex causa verè onerosa, vel cum privilegio concurreret causa dotationis, vel fundationis; veluti si ageretur de fundante, vel dotante Ecclesiæ regulari, tunc enim Papa non solet derogare: & si derogeret, requiritur derogatio specialis. Quid si in privilegio dictum sit, quod *perinde habeatur ac si ex fundatione, vel dotatione procederet*? Quomodo differant inter se iuspatronatus, & presentandi. In Gallia non admitti derogationem iuspatronatus ex privilegio vel præscriptione; sicut nec in Hispania. Hoc tamen casu verius est, privilegium cum derogatione subsistere, si patronatus intra quadrimestre non reclamet. pagina 157

CAP. CXCIH. De Vicario deputando in Ecclesiis quæ sunt vniuersæ Monasteriorum Monialium, quibus cura animarum imminet: Et de Monialibus manutenendis in quasi possessione deputandi, seu eligendi, aut nominandi Vicarium, qui curam animarum exerceat. Et quod non solum electio Vicarii, sed etiam in certis casibus collatio beneficiorum ex concessione Pontificia Monialibus competere possit. Patroni Ecclesiastici nominationem habere vim electionis. Capitulares habere indultum, ut ipsi soli priuatiuè suæ dioceseos beneficia offerant. Præuentionem patroni etiam Ecclesiastici impedire, ne in præiudicium presentationis admittatur collatio, alioquàm præsentato fieri possit. Erubescit Ecclesiæ in Collegiatam cuius authoritate fieri queat. Et quod hoc casu illius prima dignitas adiudicabitur, debet habere ætatem requisitam tempore promotionis. p. 158

CAP. CXCIV. Coadiutorem Episcopi etiam cum futura successione datam non posse facere solemnem ingressum in Ciuitatē, vel Diocesi, quandiu viuens Episcopus coadiutus, cum sit tantum possessor officii Coadiutoris, non autem Prælati illius Ecclesiæ. Inuito Principali non potest Coadiutor exercere, quando Principalis potest, & vult ipse exercere. Beneficia solus Coadiutor confert, etiam sine consensu Coadiutoris. Pensionem Coadiutori assignatam

Quæst. Benef. Canonic. & Regular.

illi non deberi nisi à die exercitii coadiutoriae. Et eum, qui semel ob infirmitates Coadiutorem obtinuit, non posse poenitere sub prætextu sanitatis recuperatae. pag. 161

CAP. CXCV. De quatuor ad idem beneficium concurrentibus, quorum Primus impetrauit per resignationem, Secundus ob incapacitatem resignatarii, Tertius per obitum ultimi possessoris resignantis, Quartus ob præsentationem patroni. Possessionem intra triennium viuo resignante capi posse; & quomodo intelligenda sit Regula de publicandis resignationibus, quoad praxim Galliae; & quæ conditiones ad illam Regulam requirantur. Notarius Regius Linguae Occitanæ utrū possit recipere instrumentum missionis in possessionem in Delphinatu, & è contra? Patronum non impediri iterum præsentare, si malè præsentauerit, adueniente nouo genere vacationis. Si jus præsentandi competat Laico, & jus nominandi Ecclesiastico, vel è contra, utrū jus patronatus sit Laicale, vel Ecclesiasticum. p. 163

CAP. CXCVI. Beneficia regularia Regularibus esse conferenda: & quæ clausula ponatur dum super hac re dispensatur. Professionem autem sufficit emitte post collationem beneficii, nec requiritur quod is cui confertur, sit actu professus; & hoc casu non est necessarius annus nouitiatus completus, quia professio fit coram executoribus ad id per Sedem Apostolicam deputatis. In beneficiis tamen administrationem habentibus, si collatio fiat per Ordinarium, requiritur actualis professio tempore collationis. In Religionibus autem militaribus annus probationis integer non requiritur. Per professionem Religionis beneficia amittuntur, sicut per matrimonium; necnon pensiones Ecclesiasticæ. Quid de Religionibus Militaribus? Negatiua non factæ professionis, à quo, & quomodo probanda? Quid statuendum de beneficiis nouitiorum? Quid in Sicilia? I e s v? Quid denique de beneficiis Ecclesiarum exemptarum? p. 165

CAP. CXCVII. Spolia Monachorum extra claustra degentium, etiam cum licentia Superiorum, spectant ad Cameram. Spoliorum nomine quæ bona contineantur. Bona patrimonialia obuenta Monacho, acquiri Monasterio, nec sub nomine spoliorum comprehendi, etiamsi agatur de bonis, in quibus Religiosus ante

professionem hæres institutus fuit. Quauis Religiosus condendo testamentum reliquerit certam summam pro omnibus iuribus, non prohibetur Monasterium petere iura materna post professionem obuentionem. Legatum factum animo compensandi sic intelligi, ut compensatio non censeatur comprehendere iura postea delata. Facultas testandi data Religioso non continet bona patrimonialia illius, quæ spectant ad Monasterium, sed tantum quæ sita intuitu Ecclesiæ. Et ideo non potest sine Monasterio transigere super illius iuribus. p. 167

CAP. CXCVIII. Explicatur intentio quarundam Bullarum Summorum Pontificum, Urbani VIII. & Gregorii XIII. circa caducitates feudorum, sub dominio Cameræ existentium, ob non solum canonem: Et quomodo quis excusetur à caducitate ob iustam ignorantiam, aut etiam propter non obtentam inuestituram? Caducitatem viuo authore incurram, & non declaratam, non posse postea contra illius hæres declarari. Moræ purgationi locum esse, facta celeri satisfatione, dictis bullis non obstantibus. Scientiam Officialium Principis sufficere, illamque conjecturis probari. Vassallum ignorantem rem esse feudalem, excusari, maxime attenta generali Patriæ consuetudine. p. 169

CAP. CXCVIX. Alienationem bonorum Ecclesiæ, temporis diuturnitate, & rei iudicatae, ac transactionis legitime confirmatæ autoritate munitam, in dubium reuocari non posse. Transactionis titulum esse sufficientem ad corroborandam præscriptionem validitatis alienationis bonorum Ecclesiæ spatio quadraginta annorum, cum sufficiat titulus aliqua ratione coloratus. Lætionem in transactione interuenisse quomodo probari possit, & quàm difficilis sit hoc casu probatio. Titulum cum longissimo tempore non requiri ad acquirendam exceptionem. p. 171

CAP. CC. De potestate & autoritate Legati, tam de latere, quàm missi, vel nati. Quando finiatur illorum potestas. Vtrum Legati dicantur collatores ordinarii; & quomodo concurrant cum Ordinariis? Vtrum Legati possint dispensare extra prouinciam, vel personam exterram, & absolvere excommunicatum in loco extero. Vicelegatos habere eandem potestatem quam habent Legati. Subiunguntur omnes facultates Legationis Aucionensis, & nominatim tractatur

Index Capitum III. Partis.

statut de creatione Protonotariorum.
De vicariatu Summi Pontificis concesso
Legato Auenionensi. De collatione be-
neficiorum facienda per Legatum Aue-
nionensem, non obstante quacumque
reseruatione. De derogatione juris patro-
natus Ecclesiastici, vel laicalis. De col-
latione beneficiorum reseruatorum du-
plici reseruatione. De beneficiis Fami-
liarium Papæ, & Cardinalium reseruatis.
De absolutione à censuris, & quem effe-
ctum pariat. Dispensatio cum illegiti-

mis quem effectum producat in Gallia.
De absolutione à juramento. De facul-
tate testandi, & restitutione aduersus in-
famiam, & apostasiam. Et vtrum Lega-
tus possit committere appellationes à
sententiis Delegatorum Papæ interpo-
sitas, aut euocare causas spirituales à Tri-
bunalibus Ecclesiasticis in vim *leg. vna.*
Cod. quando Imperator inter pupill. & vi-
duam. Et quod non possit conferre Do-
ctoratum, vel alium gradum in præjudi-
cium Vniuersitatis Auenionensis. p. 173